

РЕШЕНИЕ

№ 3655

гр. София, 07.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **3238** по описа за **2021** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП-С., депозирана от процесуалния представител юрисконсулт П. Г., срещу Решение №20034680 от 29.01.2021 г. на СРС, по АН дело №10315/2020 г. по описа на СРС, НО, 105 с-в, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 413572-F463895/12.03.2019 г., издадено от Директора на Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП С., с което на [фирма] за нарушение на чл. 37, ал.2 и чл. 56, ал.1 ДОПК, във вр. с чл.13, ал.1 ДОПК, на основание чл.273 ДОПК е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 250 лв.

В жалбата се съдържат оплаквания за неправилност на въззивното решение, като постановено в нарушение на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалния закон, поради което се иска неговата отмяна. Изложени са доводи, че извършеното административно нарушение е безспорно установено, не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, които да доведат до незаконосъобразност на наказателното постановление. Искане за решението на СРС да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба, чрез адв. В. оспорва жалбата. В представен

писмен отговор се излагат съображения за неоснователност на касационната жалба. Твърди се, че липсва съставомерност на твърдяното деяние, доколкото към момента на извършване на ревизията, респ. към момента на искането за представяне на документи, в българското законодателство не е имало задължение данъчнозадълженото лице да изготвя и съхранява такава документация. Заявява се, че ревизиращия орган е удължил ревизията по своя преценка, като е изискал и представянето на нови документи, които до този момент не били изисквани. Наведени са доводи за съществени процесуални нарушения, изразяващи се в неясно определено деяние и неясна правна квалификация, както и в противоречие между АУАН и НП относно датата на извършване на нарушението.

СГП изразява становище за основателност на касационната жалба.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В атакуваното решение въззивният съд правилно е установил фактическата обстановка въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Установил е, че до 07.12.2018 г. в ТД на НАП С., Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители" не са представени в определения от ОП срок документи, изискани от [фирма], с ИПДПОЗЛ № Р-22222518005136-040-002/08.11.2018 г. В конкретния случай на посоченото дружество се извършвала ревизия, възложена със ЗВР № Р-22222518005136-020-001/29.08.2018 г., връчена електронно на 05.09.2018 г. С изготвеното ИПДПОЗЛ № Р-22222518005136-040-002/08.11.2018 г., на основание чл.37, ал.2 и ал.3 ДОПК са изискани описани подробно документи (заверени копия) на хартиен носител, отнасящи се до ревизирания субект и сделките му с други компании от групата. Определен бил 14-дневен срок за представянето им. ИПДПОЗЛ № Р-22222518005136-040-002/08.11.2018 г. е връчено електронно на 09.11.2018 г. и определения 14-дневен срок за представяне на документите изтичал на 22.11.2018 г. На 23.11.2018 г. от страна на дружеството - ответник е депозирана молба Вх. № 2553-06-1894/ 23.11.2018 г., с която ревизираното лице моли на основание чл.25 от ДОПК срокът за представяне на документи да бъде удължен с 14 дни. В тази връзка е издадено Решение за продължаване на срок (представяне доказателства) № Р-22222518005136-106-002/27.11.2018 г., с което срокът за предоставяне на изисканите документи и писмени обяснения е удължен до 07.12.2018 г., като решението било връчено електронно на дружеството на 27.11.2018 г.

На 07.12.2018 г. от ревизираното дружество е представено Придружително писмо за представяне на документи вх. № 2553-06-1970/ 07.12.2018 г., с което частично са представени изисканите документи. Не били представени следните документи: Политики за трансферно ценообразуване за всяка от ревизираните години, Доказателства и обяснения относно взаимоотношенията между ревизираното лице и други компании от групата - предпоставките и условията, във връзка, с които е налице свързаност /зависимост/ помежду им, Доказателства и обяснения относно ползваните

методи за определяне на цените на сделките с лицата от групата, Документация съдържаща описание на дейността, функциите и рисковете на ревизираното дружество, методология за трансферно ценообразуване и информация относно многостранни или двустранни споразумения за предварително ценообразуване. Непредставените документи и писмени обяснения не са представени в определения срок до 07.12.2018 г., както и не са представени към дата на съставяне на АУАН №F463895/29.01.2019 г.

С непредставяне на изисканите конкретни документи по ИПДПОЗЛ № Р-22222518005136-040-002/08.11.2018 г. в определения от органа по приходите срок до 07.12.2018 г. извършващият проверката инспектор по приходите приел, че дружеството - ответник възпрепятства извършването и приключването на ревизията в определения срок. Извършеното деяние било квалифицирано като нарушение на разпоредбите на чл.37, ал.2 и чл.56, ал.1 ДОПК, вр. чл.13, ал.1 ДОПК. Нарушението е извършено под формата на бездействие, осъществено в рамките на определения от органа по приходите срок до 07.12.2018 г., в който е следвало да бъдат представени документите и в условията на продължено нарушение, което не е преустановено към момента на съставяне на АУАН. За констатираното нарушение бил съставен АУАН въз основа на който е издадено процесното Наказателно постановление.

От правна страна съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, при спазване на установения ред и в преклузивните срокове предвидени в чл. 34 от ЗАНН, но при издаване на НП са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което е отменил същото.

Решението е правилно.

Съгласно чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението по чл.63, ал.1, изр.1 ЗАНН на въззивния съд. Съдът в случая не констатира извършени нарушения, касаещи валидността и допустимостта на оспорваното решение, за които следи служебно.

Правилно първоинстанционния съд е съобразил, че при издаване на АУАН и процесното НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Правилно първоинстанционния съд е съобразил, че при издаване на АУАН и процесното НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в непосочване на датата на извършване на нарушението. Като дати са посочени от една страна 22.11.2018 г., в който срок е следвало да бъдат представени документите, в последствие е посочен и срок до 07.12.2018 г., в който е следвало да бъдат представени документите във вр. с Решение от 27.11.2018 г. , с което срокът за предоставяне на същите е бил удължен до 07.12.2018 г. От изложеното не става ясно коя е датата на извършване на същото. Тази неяснота е накърнила правото на защита на жалбоподателя и възпрепятства възможността съдът да упражни редовен контрол за законосъобразност на НП. Датата на извършване на административното нарушение е задължителен реквизит, както на АУАН /чл. 42, т. 3 от ЗАНН/, така и на наказателното постановление /чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН/. Разпоредбата на чл.57 ЗАНН безусловно е императивна, тъй като осигурява правото на привличения към административно-наказателна отговорност да знае точно какво административно нарушение се твърди, че е извършил, за да може да организира защитата си в пълен обем. В АУАН и в наказателното постановление, издадено въз основа на този акт,

трябва да бъдат описани всички фактически елементи от състава на нарушението и да съществува единство, както между посочените като нарушени законови норми, така и между словесното описание на нарушението и посочения като нарушен закон. Посоченият порок не може да се санира в съдебната фаза, тъй като е нарушено правото на защита на наказаното лице. Този реквизит е съществен, тъй като е и определящ по отношение на преклузивните срокове по чл.34 ЗАНН и давностния срок по чл.80, ал.1, т.5 от Наказателния кодекс. Датата на извършване също така е индивидуализиращ белег на нарушението.

СРС детайлно и задълбочено е изследвал въпроса за съставомерността на нарушението. Настоящият съдебен състав напълно споделя доводите по този въпрос и не счита за необходимо да ги преповтаря в настоящия съдебен акт.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е потвърдено НП следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото основателно се явява искането на ответника за присъждане на разноски. Относно направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, в доказан размер на 1032,68 лв. настоящият съдебен състав съобрази следното: В касационното производство е проведено едно съдебно заседание, делото не се отличава с фактическа и правна сложност и не предполага полагане на специални усилия от страна на пълномощника за запознаване с делото и изразяване на становище по него. Поради това не следва да се присъждат разноски в претендирания им размер от 1032,68 лв., а в размер на 300 лв. за касационното производство съобразно чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (ред. ДВ, бр.45 от 15.05.2020 г.). Този размер е справедлив и съответен на оказаната адвокатска помощ.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, Х. КС

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20034680 от 29.01.2021 г. на СРС, по АН дело №10315/2020 г., по описа на СРС, НО, 105 с-в.

ОСЪЖДА ТД на НАП – С. да заплати на [фирма], [населено място] разноски по делото в размер на 300 лв. (триста лева).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест..

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

